

nogen penge, for fru Charlotte Dyremose mener ikke, det er hendes ansvar, at hun har skåret så langt ned, at man ikke har råd til at betale huslejen og ikke har råd til mad.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Så tror jeg desværre, at vi er nået dertil, hvor fru Line Barfod ikke lyttede til, hvad jeg sagde. For det, jeg netop sagde, var, at hvis problemet ikke var, at forældrene ikke magtede forældreopgaven, så mener jeg ikke, at de børn er lige så alvorligt udsatte, som de, hvor forældrene ikke magter forældreopgaven.

Der, hvor vi så skal sætte ind i forhold til det, er at hjælpe forældrene. Hvis de f.eks. mangler arbejde, skal vi hjælpe dem i arbejde på den ene eller den anden måde, eller hvis der er gældsproblemer, så overveje, hvordan vi kan hjælpe dem ud af de gældsproblemer, og hvordan vi kan løse problemerne, sådan at familien kan fungere, i stedet for blot at sige, at så må vi lige kaste nogle penge i såret.

Nej, vi skal løse problemerne i stedet for blot at smide penge efter dem. Er man ikke god til f.eks. at håndtere økonomien, eller er man ikke god til få et job, så nytter det jo ikke noget, at vi bare siger: Her er en pose penge. Nej, så nytter det noget, at vi hjælper de forældre til at få et job eller finde ud af, hvordan man håndterer økonomien, eller hvad det nu er, der er årsagen til, at man står med en dårlig økonomisk situation.

Det er der, vi skal sætte ind, så familierne og forældrene selv har mulighed for også i fremtiden at løse deres problemer på længere sigt og ikke kun kortsigtet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har bedt om en kort bemærkning, fordi jeg slet ikke er sikker på, at fru Charlotte Dyremose har læst, hvad forespørgslen drejer sig om. Jeg kender godt situationen, jeg har prøvet at få en 1. maj-tale med til en fødselsdag, det var også helt forkert.

Det, forespørgslen drejer sig om, er, hvordan regeringen vil imødegå, at stadig flere fattige familier har et forsørgelsesgrundlag, der ikke lever børnene de muligheder, andre børn har osv.

Det er det, vi har bedt fru Charlotte Dyremose svare på, og det nærmeste, hun kom til et svar, var vel, at målet ikke er nået endnu. I en situation, hvor fru Charlotte Dyremose har ansvaret for, at 65.000 mennesker på de laveste ind-

komster ifølge Rådet for Socialt Udsatte er sat ned i indkomst, er fru Charlotte Dyremoses melding, at målet ikke er nået endnu, at man altså vil gå endnu videre.

Det er dog fantastisk, at man ikke kan få et regeringsmedlem til at tage ansvar for den situation, at man har sat mennesker, der i forvejen var på meget lave sociale ydelser, ned på endnu lavere sociale ydelser og dermed genindført en ny form for fattigdom, som vi troede vi havde vendt ryggen til i det her samfund. Det er det, fru Charlotte Dyremose konsekvent har nægtet at berøre i sit svar.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, det er lige præcis her, hvor de grundlæggende ideologiske forskelle mellem SF's gammeldags socialisme og så borgerligt sind hos Det Konservative Folkeparti kommer til udtryk.

Jeg forholder mig sådan set til det, der står, for det, der står, er, at det er et forsørgelsesgrundlag, der ikke levner børnene de muligheder, andre børn har. Det er jo det, jeg lige præcis omtalte i min tale, at problemet er, at de, der har mindst, har mindre end andre. Men sådan vil det jo altid være undtagen i den situation, hvor vi sørger for, at alle har lige meget, uanset hvordan de forholder sig.

Det betyder så, at vi enten skal sikre, at ingen går på deltid eller gør andre ting, der nedsætter deres indkomst, eller at man får det samme beløb udbetalt, uanset om man arbejder eller ikke arbejder, uanset hvor meget man arbejder, uanset hvor meget man uddanner sig.

Kl. 15.25

Og så har vi planøkonomien. Så har vi det, at vi alle sammen skal være ens og gøre alting på den måde, som SF vil det, hvor jeg ønsker at hjælpe mennesker til at have mulighed for at indrette sig sådan, som det passer dem bedst. I mange ressourcerstærke familier kan man nemt overskue muligheden for deltid eller ikke deltid, men i nogle af de andre hjem har man måske svært ved at komme i arbejde, man har svært ved at komme ud af et misbrugsproblem, og det er der, jeg ønsker at sætte ind.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg forstår fru Charlotte Dyremose sådan, at hvis man ikke havde sat 65.000 familier af de i forvejen mest indkomstsvage, vi har på kontanthjælp og på starthjælp, ned i ydelse, i det om-